

Seznam příloh:

Příloha č. 1: Dotazník pro pedagogy, vztahuje se k str. textu	str.:28
Příloha č. 2: Dopis ředitelům Domovů pro seniory, vztahuje se k str. textu	str.:45
Příloha č. 3: Fotografie z pozorování festivalu, vztahuje se k str. textu	str.:47
Příloha č. 4: Fotografie z pozorování DV v DPS, vztahuje se k str. textu	str.:48
Příloha č. 5: Fotografie z pozorování DV v ZUŠ, vztahuje se str. textu	str.:52
Příloha č. 6: Scénář divadelní hry „O hloupém Honzovi“, vztahuje se k str. textu	str.:52
Příloha č. 7: Fotografie z DL, Já to zvládnu, pro seniory, vztahuje se k str. textu	str.:67
Příloha č. 8: Fotografie z DL, Umění jednat s lidmi, pro seniory, vztahuje se k str. textu	str.:81
Příloha č. 9: Fotografie z DL, Umět si říci o pomoc, pro seniory, vztahuje se k str. textu	str.:93

Přílohy

Příloha č. 1: Dotazník pro pedagogy

Dotazník – výzkumná část bakalářské práce „Porovnání možností dramatické výchovy pro děti ve školní družině a skupinu seniorů“, studentka PEDF UK Praha P. Macáková

1. Co je to dramatická výchova?
 - a) divadlo
 - b) drama
 - c) učení založené na principech dramatu a divadla
2. Je ve Vašem oboru účelné využívat metody dramatické výchovy?
 - a) ano
 - b) hodí se
 - c) je to velmi vzdálené
3. Využíváte metody dramatické výchovy při své práci?
 - a) ano
 - b) ne
 - c) občas
4. Vnímáte rozlišení mezi dramatickou výchovou a dramaterapií?
 - a) ano
 - b) ne
5. Spolupracujete s psychologem v souvislosti s dramatickou výchovou?
 - a) ano
 - b) ne
 - c) občas
6. Jak velká je skupina, se kterou pracujete při dramatické výchově?
 - a) 1-5
 - b) 5-10
 - c) 10 a více
7. Máte zaručen nerušený čas i prostor pro činnosti dramatické výchovy?
 - a) ano
 - b) ne
 - c) někdy
8. Považujete za důležité divadelní představení jako výstup dramatické výchovy?
 - a) ano
 - b) ne
 - c) nevím
9. Užíváte reflexi (rozhovor, diskusi) po aktivitě dramatické výchovy?
 - a) ano
 - b) ne
 - c) občas
10. Měl jste doposud možnost se vzdělávat v technikách dramatické výchovy?
 - a) neměl jsem takovou možnost z časových důvodů
 - b) uvažuji o tom
 - c) prošel jsem vzděláváním DV

11. Jak se v oboru dramatické výchovy vzděláváte?
- a) seminář, kurz
 - b) studium
 - c) samostudium
12. Myslíte si, že je u pedagoga důležitý talent pro dramatickou výchovu?
- a) ano
 - b) ne
 - c) stačí snaha
13. Je dramatická výchova vhodná pro všechny věkové skupiny?
- a) ano
 - b) ne
 - c) nevím

Odpovědi prosím zakroužkujte, děkuji za Váš čas, P. Macáková

Příloha č. 2: Dopis ředitelům Domovů pro seniory

Text dopisu, adresovaný vedoucím zařízení pro seniory odeslaný dne 13. a 14. června 2013:

„Dobrý den, paní ředitelko/pane řediteli

Chtěla bych Vás požádat, zda bych mohla navštívit seniory ve vašem zařízení pro seniory v..... Jsem studentkou UK PEDF Praha, pracuji na bakalářské práci, její téma je porovnání dramatické výchovy u seniorů a dětí ve školní družině. Pracuji jako vedoucí vychovatelka ve školní družině Stochov. Věnujete pozornost dramatické výchově nebo dramaterapii? Pokud ano, ráda bych se zúčastnila lekce dramatické výchovy nebo dramaterapie, jako pozorovatel. Předem děkuji za odpověď.

S pozdravem Petra Macáková“

Příloha č. 3: Fotografie z pozorování festivalu

Příloha č. 4: Fotografie z pozorování DV v DPS

Příloha č. 5: Fotografie z pozorování DV v ZUŠ

Příloha č. 6: Scénář divadelní hry „O hloupém Honzovi“

„O HLOUPÉM HONZOVI

Podle Boženy Němcové

Dívka v pyžamu přichází s polštářem a knihou B. Němcové, zívá, sedá si. Otevře knihu, nalistuje pohádku O hloupém Honzovi a začne číst 1. Odstavec. Potom nahlas přemýšlí:

„Byl jeden táta, byla jedna máma.....“ Pomalu odchází.

Z dálky se ozývá známá melodie písničky jedna dvě, Honza jde. Otevírá se opona.

Honza leží na peci, máma poklízí, najednou se zadívá na Honzu

Matka: „Honzo, ty rosteš jako dříví v lese!

Jsi hrozný klacek a nikdy jsi ani v kostele nebyl.

Dnes tedy do kostela půjdeš – a to ti povídám, ať tam ani hubou neklapneš!“

Honza se protahuje, sleze z pece, obléká se, odchází. ZABOUCHE ZA SEBOU DVEŘE. Matka také odchází.

Do kostela se scházejí lidé. Kněz jde na kazatelnu a začne mluvit. Hodně při tom máchá rukama a často ukazuje na lidi směrem k Honzovi.

Kněz: „Vážení vesničané,

dnes jsme se sešli, abychom si pověděli o Bohu. Bůh“

Honza: „Búúúúú“

Kněz: „...stvořil všechno, co je, rostliny i zvěř, celou přírodu, i člověka v ní. Na

člověku Bohu velmi záleží a chce s ním rozmlouvat a říkat mu „ty“ (ukáže na

Honzu)

Honza: „Já??????“

Kněz: „... jako někdo blízký. A také člověk smí Bohu říkat „ty“ (opět ukáže na Honzu)

Honza: „Já??????“

Kněz: „..... a být mu blízko. Ale člověku se to nelíbí! Člověk nechce být Bohu blízko!

Raději si chce sám dělat, na co má chuť, aby ho Bůh neviděl.

A tomu se říká HRÍCH !!!“

Honza: otočí se na diváky a ukazuje za sebe směrem na kněze

„Chtěl bych vědět, proč se na mne ten košiláč pořád tak kouká a proč se se mnou dohaduje. Vždyť jsem mu nic neudělal. Ještě chvíli a popereme se.“

Matka: „ Mlč ty hloupý, a poslouchej!“

Kněz: „Modleme se : Bože, otče náš všemohoucí, ved' nás tou správnou cestou.....

Honza: „ Už to nebudu poslouchat, ani slovo už nechci slyšet.“

Honza si zacpe uši a lidé ho vystrčí z kostela ven. Honza jde tedy domů.

Kněz: „Rozejděte se v pokoji.“

Lidé odcházejí.

Doma

Matka: „To už jsi doma?“

Honza: „ A jsem rád, že jsem doma! Co mě to stálo přemáhání! Představ si, mámo, přišel

tam chlap v noční košili, vylezl do takovýho sudu a začal se na mě vytahovat!

A dohadoval se se mnou až hrůza.

Jen trochu jsem hubou pohnul, už mě lidé okřikovali. Když jsem si zacpal uši,

vystrčili mě ven.

Matka: „Ty jsi ale hloupý Honza! Už vidím, že ve vesnici s tebou nic nepořídím. Musíš

do služby. Mezi pány. Znáám jednoho, ten zrovna potřebuje sloužícího. Dovedu

tě k němu.

Honza s matkou jdou spolu ze dveří a obejdou místnost. Zastaví se a matka ukazuje do dálky.

Matka: „Tamhle je zámek. Tam se přihlásíš do služby. Vidiš toho strážného?

Tak jdi a hlaš se u něj.“

Honza jde ke strážnému.

Honza: „ Máma říkala, že se mám hlásit do služby“

Strážný: „Jaké je tvé jméno?“

Honza: (směrem k divákům) „ Co bych mu to říkal, vždyť to není pán! Jak bych se mohl

jmenovat? Jo, předevcírem! (Otočí se na strážného) Předevcírem se jmenuju!

Strážný : „ Tak jdi támhle, do těch hlavních dveří.“

Honza obejde místnost a mezitím pán pyšně přichází. Honza přijde až k pánovi.

Honza: „ Přeju dobrej den. Máma říkala, že se mám hlásit do služby.“

Pán: „Jak se jmenuješ?“

Honza: „Honza“

Pán: „ To není hezké, Honza, ... budeme ti říkat Johannes!“

Honza: „Říkejte mi, jak chcete. Volejte na mne ale Honzo, jinak vás neuslyším.“

Pán: (pousměje se) Půjdeš do kuchyně, najdeš kuchařku a řekneš si jí o práci.“

Honza jde ke kuchařce.

Honza: „ Mám si říct o práci.“

Kuchařka: „A jakpak se jmenuješ?“

Honza (už znuděně): Co vy ráda? Dobré víno? Jmenuju se Dobré víno.“

Kuchařka: „ Tak tedy Dobré víno: Dojdeš nahoru, ustel a uklid' pokoje!“

Honza jde a potká paní.

Paní: „ Ach, náš nový lokaj. Jak mu říkají?“

Honza: „ Říkají mi Johanes, ale jmenuju se Kočka.

Paní (jde dál a mluví si pro sebe) : „Ten chlap je blázen.

Slečna: „Chci polívku!!!“

Honza: „Já jsem Polívka!“

Slečna: „ To máš ale divné jméno. Ale já se tě neptala, jak se jmenuješ. Já chci, abys šel do kuchyně a přinesl mi polívku.“

Honza : „Pro vás slečno, cokoliv. A jakpak se vlastně jmenujete vy?“

Slečna: „ Libuška.A teď šup, šup, pro tu polévku.“

Honza jde zpátky do kuchyně. Zastaví se přede dveřmi a s uchem přitisklým ke dveřím poslouchá, co se tam děje...

Pekařka: „ Přinesla jsem vám z města čerstvé pečivo.“

Kuchařka: „Ano, ano, už na to čekám.“

Pekařka: „ A mám nové zprávy! Ve městě se povídá, že prý král vyhlásil takovou soutěž!“

Kuchařka: „Vážně? A jakou?“

Pekařka: „Každý se s ním může dát do řeči, nebo se s ním může i hádat!“

Kuchařka: „No neříkejte!“

Pekařka: „A on na všechno kývne, že je to pravda.“

Kuchařka: „A co když ne?“

Pekařka: „ Když někdo uhádá krále tak, aby řekl, že lže, tak vyhraje kopu peněz a ruku princezny.“

Kuchařka: „No, to jsou mi věci....“

Pekařka: „Není někdo za dveřmi?“

Pekařka otevře dveře a lekne se, neboť do dveří vpadne Honza. Služebná odběhne.

Kuchařka: „Dobré víno, to už jsi poklidil?“

Honza: „Ále posílá mne slečna pro polívku.“

Kuchařka: „Á slečna dostala chuť na polévku. Tak tady jí máš. A nevylij to, Dobré víno.“

Honza nese polévku slečně:

Honza: „Tak už se to nese.“

Slečna (žertovně): „Děkuji za polévku, Polívko!“

Honza se otočí na diváky, mluví sám se sebou a sedá si na zem. Zasněně.

Honza: „Libuška...no, opravdu, tu holku bych si hned vzal, kdyby mě chtěla.“

Nastává noc (tichá hudba), pán, paní a slečna se ukládají ke spánku.

Honza se potichu vkrádá ke slečně.

Slečna: „Mama, mama, Polívka“

Honza utíká a vpředu se srazí s kuchařkou. Honza běží dál, kuchařka zůstane ležet.

Slečna: „Mama, mama, Polívka“

Paní (rozespale): „Snad bys nejedla teď v noci polívku?“

Slečna: „Honem mama, ten nový sloužící je tu!“

Paní (Budí muže): „Vstávej honem, můj milý, Kočka je u dcery!“

Pán: „Proč mne budíš? Ať ji zažene!“

Paní: „Jak zažene, vždyť to není opravdová kočka. Snad mi rozumíš, ten nový sloužící ...!“

Pán: „Ten se jmenuje Johannes a ne Kočka.“

Paní: „Jen vstaň, ať se jmenuje jakkoliv. Ten to je!“

Pán (náhle se probere a rychle vyskočí) : „Cože, kde mám bič?“

Pán popadne bič a běží k dceři do pokoje: „Kde je?“

Slečna: „Tam tudy běžel!“ Ukazuje z pokoje.

Pán běží za Honzou. Vpředu ale zakopne o kuchařku.

Pán: „Ženská bláznivá, proč tu ležíte? Kdo vás porazil?“

Kuchařka: „Dobré víno, milostpane.“

Pán: „A to se mi klidně přiznáte? Až se vrátím, vyřídíme si to, ženská!“

Pán běží dál, Honzu nikde nevidí, až doběhne ke strážnému.

Pán: „ Neviděl jsi toho Nového sloužícího?“

Strážný: „ Předevčírem?“

Pán: „ Osle! Předevčírem tu ještě ani nebyl,…….“

Strážný: „Ale pane přišel sem včera a jmenoval se Předevčírem!“

Pán: „ Já jsem osel! Vždyť on si z nás dělá celou dobu blázny! Jednou se představí jako Předevčírem, podruhé jako Dobré víno, potřetí jako Kočka a mé dceři dokonce jako Polívka. Honza jeden! Ráno si to s ním vyřídím. Teď jdu spát.“

Pán si jde lehnout (tichá hudba). Hudba utichá – nastává ráno, Honza se probouzí první.

Honza: „ Půjdu domů. Tady bych ještě mohl chytit výprask.“

Honza jde , zpívá si. Ostatní se probouzí a odcházejí. Přichází matka a poklízí.

Honza přijde domů.

Matka: „ To už jdeš ze služby?“

Honza: „Ještě bych nepřišel, ale bál jsem se výprasku. Mají tam tuze pěknou dceru, líbila se mi. Večer jsem k ní šel, chtěl jsem jí dát pusku. Ale ona začala křičet, jako by jí na nože bral. Svolala celý zámek. Musel jsem utíkat, aby mě nezbili.“

Matka: „ Ty jsi ale dřevo, co s tebou budu dělat?“

Honza: „Já vím, mámo, co udělám. V zámku jsem slyšel o jednom králi, který svolal mnoho učených, aby se s nimi hádal. Ať prý říkají, co chtějí, on jim jen odpovídá: ‚To je pravda!‘ Komu řekne: ‚Ty lžeš!‘ , ten vyhraje a dostane hodně peněz nebo královskou dceru. Já tam půjdu a budu se s ním hádat, než řekne: ‚Ty lžeš!‘“

Matka: „ No, na to se možná hodíš. Jdi tedy s pánem bohem.“

Honza jde, obejde místnost dvakrát dokola, při tom si zpívá. Mezitím přijde král, princezna, Služebnictvo. Vpředu stojí dva strážní se zkříženými tyčemi.

Stráž: „Kampak?“

Honza: „Jdu se hádat s králem.“

Stráž uvolní cestu. Honza dojde před krále, pokloní se mu.

Honza: „Má úcta, veličenstvo.“

Král: „Ty se tedy se mnou chceš hádat?“

Honza: „No, ... zkusím to.“

Král: „Tak začni vyprávět. Jestli ti řeknu, že lžeš, dostaneš mou dceru za ženu a mnoho peněz.“

Honza: „Jednou jsem šel do lesa a porazil jsem dub.“

Král: „To může být pravda.“

Honza: „Bylo z něho tolik pilin, že v celém lese byla tma.“

Král: „To také může být pravda.“

Honza: „ Z těch pilin jsem upletl provaz.“

Král: „I to může být pravda.“

Honza: „Ten provaz jsem přivázal k nebi a pak jsem po něm vylezl nahoru.“

Král: „To taky může být pravda.“

Honza: „ Nahoře mi ale kousek provazu chyběl, tak jsem slezl zase dolů, tam jsem kousek provazu uřízl, a nahoře jsem ho nastavil.“

Král: „To může být pravda.“

Honza: „Už jsem byl skoro nahoře, ale v tom se provaz utřhl a já jsem spadl sto sáhů pod zem.“

Král: „To může být pravda.“

Honza: „Nemohl jsem se dostat ven. Vzpomněl jsem si, že máme v kuchyni motyku. Běžel jsem pro ni, abych se mohl vykopat.“

Král: „I to může být pravda.“

Honza: „Když jsem vylezl, viděl jsem běžet zajíce, který měl na krku cedulku.“

Král: „To může být pravda.“

Honza: „A na té cedulce stálo, že váš táta pásl s mým dědkem prasata.“

Král: „To lžeš!!!!“

Honza: „Že lžu? ... Pak jste prohrál, a já dostanu peníze.“

Král: „No jo, já se nechal nachytat!..... (zamyslí se)Poslouchej Honzo, Dám ti peněz, kolik chceš, ale dceru ti dát přece nemohu. Ty jsi selský a ona je princezna.“

Honza: „Klidně mi dejte jen ty peníze. Já princeznu stejně nechci. Vím o hezcím děvčeti.“

Princezna: „Ccc – no tohle!“

Král: „Přineste truhlici!“

Dva nosiči přinášejí truhlu.

Král: „Tady máš, Honzo, svůj poklad. Užij si ho ve zdraví.

Honza vezme s námahou těžkou truhlici, otočí se a jde směrem k divákům.

*Honza: „ Stal se ze mě boháč! Už se nemusím bát. Půjdu k pánovi a požádám o ruku
mojí milované Libušky. (Pošle jí do vzduchu hubičku) Kam se na ní hrabe nějaká
princezna.“ Pohodí hlavou a odchází s písničkou.“*

(zdramatizovala: Mgr. Lenka Skrovná)

Příloha č. 7: Fotografie z DL, Já to zvládnu, pro seniory

Příloha č. 8: Fotografie z DL, Umění jednat s lidmi, pro seniory

Příloha č. 9: Fotografie z DL, Umět si říci o pomoc, pro seniory

